

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВЪ

РÔЧНИКЪ XIV.

РÔКЪ 1934.

ЧИСЛО 1.

ЯНУАРЪ

Дай Господи Однôсть Церковъ
(Св. Йосафатъ)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Появилася въ дуже малому накладѣ симпатична книжочка поезій молодого Пôдкарп. поета Зореслава:

„ЗІ СЕРЦЕМ У РУКАХ“

Поетъ присвячує книжочку дорогой Пôдк. Руси оспѣвує єсть красу бôль, непевнôсть, трѣвоги и сподѣваня. Поезії прибранї у милозвучну форму, вôдзначаються глубокимъ чутямъ и красою мовы до рôдної землї и народу; тверда вѣра въ Божї правды на дають поезіямъ теплоту христіянського духа.

Цѣна 5 Кч., зъ поштою 5. 50 Кч.

Выйшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ поштою 2. 50. Кч.

Почитателѣ Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ єсть люблять и хотуть Ії вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великѣ товстѣ книги. Хто єсть перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

„**Видавництво ОО. Василіянъ въ Ужгородѣ, ул. Раковця 54.**“

ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛЯ ВЕЛ.
ВЪ УЖГОРОДЪ

БЛАГОВѢСТИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ
ПÔДКАРПАТСЬКИХЪ РУСИНОВЪ

РОЧНИКЪ РÔКЪ 1934.

РЕДАКТОРЪ:
О. ТЕОФАНЪ СКИБА ЧСВВ.

„Шедше оўбо пачайте ксѧ іазыки,
крестающе йхъ въ імѧ Отца, и Сына
и святағо Духа, оўчайце йхъ влюстї
всѧ, блайка заповѣдахъ вамъ: и се йхъ^ъ
съ вами ёсмъ во ксѧ дні до сконча-
нія вѣка: амінъ“.

(Маѳ. Гл. 28. Стихъ 19, 20.)

КНИГОПЕЧАТНЯ ОО. ВАСИЛІЯНЪ ВЪ УЖГОРОДЪ

скаржиться, що вже всѣ хлопцѣ въ школѣ мають новѣ постолы на коляды, лише у нього не є. А няньо и сынкови каже: „Лишь будь добрий, учися, гадкуй, щоби ты Христочка не образивъ грѣхомъ, а Вѣнъ змилосердиться надъ нами.“ И каждого рана и вечера всѣ дѣточки на колѣнахъ молилися и просили Христочка, щоби ихъ не опустивъ и щоби заславъ на ихъ хижу „миръ и благословене.“

День передъ Св. Вечеромъ Иванъ вчась рано вставъ. Зайшовъ у хлѣвъ и вынявъ изза бервена геть великий узликъ изъ самыми добрыми грошми и пошовъ до Хуста. Ишовъ закупити, бо въ нашому селѣ ще все не є христіянського склепа, а жиды обдерають, якъ самѣ хотять, а доброго товару нѣколи не дадуть, але все „похрещеній.“

Ледвы по полуудню минуло, а Иванъ уже дома зъ повними бисагами. Є и мука и рижкаша и цукоръ и постолята и инше.

Зъ великою радостю празновала родина Калина и сего року Св. Вечеръ и Рождво. Щасливѣ и вдоволенї були всѣ, бо въ ихъ серцяхъ заскѣплена „Слава во вышнихъ Богу,“ а въ заплату Богъ вже туй на земли обдаровавъ ихъ правдивымъ „миромъ и благоволеніемъ.“

Перший сусѣдъ Ив. Калины бувъ богачъ Петро Плѣшка. Хлѣви набитѣ худобою. Рядъ обороговъ зъ сѣномъ ажъ темнѣється здалека. У лазу кметѣ зимують 80 дарабовъ овецъ. Однимъ словомъ богачъ.

Приближався Св. Вечеръ, але нѣхто въ хижи Плѣшки не мавъ часу на нього думати.

Роботы много одъ скорого рана до позного вечера. Клопоту только коло великого богатства, що родина Плѣшки не мала часу подумати надъ словами Св. Письма, що каже: „Який хосенъ чоловѣкови, если бы и цѣлый свѣтъ приобрѣвъ, але душу свою погубивъ“. Але де була бы чула родина тѣ слова Св. Письма? До церкви майже не ходили,

бо нѣколи. У лѣтъ сыны зъ худобою. Дома свинѣ треба було напувати и гнати на поле. Самъ Петро майже кождѡй недѣлѣ и свята носивъ въ полонину соли худобѣ, або ходивъ позирати лазы, ци не наробили на нихъ шкоды зъ худобою. Много разъ треба скоро рано приготовитися въ дорогу на торгъ на понедѣлокъ.

До церкви ишовъ Плѣшка лише тодѣ, коли мавъ дуже важне дѣло обговорити зъ якимсь дѣловымъ чоловѣкомъ, бо тамъ найлекше знайтися, або если хотѣвъ зъ кимсь сважатися въ правныхъ дѣлахъ. Бо майже не було чоловѣка въ селѣ, зъ которымъ бы бувъ Плѣшка не пра-вотився, хоть за яке мале дѣло.

Наставъ Св. Вечеръ. На дворѣ Плѣшки робота ще лѣпше кипить якъ другий разъ. Молодшѣ сыны вже зъ слезами въ очахъ бѣгають по дворѣ, бо по селу вже давно гомонить: „Нова радость стала... Дивная новина“ а нянь ще все кричить: „воды нанеси, телята напой, куры запри, ще дровъ нанесѣть . . .“

Та сего вечера скорше погасло свѣтло въ хижи Плѣшки, бо колядники идутъ, а кождому треба щось дати. Але Петро и за то скоро лѣгъ, бо на перший день Рѣзда мавъ право. Ще лише на всеночне дзвонили, а онъ вже рушавъ въ дорогу.

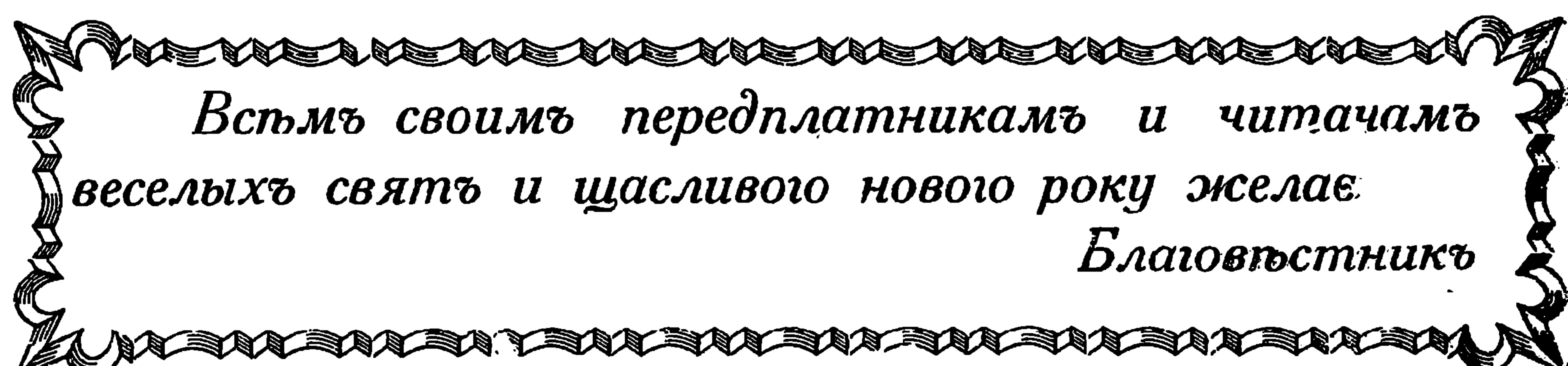
Лишь задзвонило на вечерню, а Петро вже дома бувъ. Але прийшовъ такий сердитый, якъ вовкъ, бо програвъ право. Лас, кричить на всѣхъ, все йому не впорядку. „Рождество твоє Христе Боже нашъ, радость возвѣсти всей вселеннѣ“ — чути ажъ до хижѣ, якъ спѣвають у церкви на вечерни. Але та радость, що народився Мессія, до серця Петра не досталася. Єго може зрадовати лише сесь свѣтъ, лишь грошѣ, єго маєтокъ, але днесъ утративъ право, то якъ вбѣнъ може радоватися Рождству Христовому?

Смутнѣ були для родини Плѣшки всѣ Святки, бо хоть мали що ъсти, пити, але не жили для славы Бога,

лише для своего богатства. А де не є въ серцю славы для Бога, тамъ не є и мира та благословеня, хоть бы и цѣлый свѣтъ бувъ у руках.

Свята правда се, бо щастя, спокой, миръ родиться не въ роскошахъ, палатахъ, не въ нагарбаныхъ дочасныхъ, земныхъ богатствахъ. Сими дѣлами може и можна заспокоити дочасно тѣло, змыслы, серце, але душу заспокоити не можъ. Щастя и роскoshь душъ, та заспокоеня суть дѣла вѣчної цѣны, яка вѣчна є и она сама, а то є молитва, добродѣтель, любовь до ближнього, а особливо любовь до Бога и слава, котрой душа зачне туй на земли спѣвати и буде ту пѣсню спѣвати вѣчно у царствѣ.

Ясный доказъ сего видимо и туй, що Иванъ Калина хоть бѣдный, але щасливый, а Петро Плѣшка богатый, але нещасливый.

Діяволъ самъ о собѣ высказавъ правду.

(Зъ запискôвъ Кардинала въ Римѣ.)

Около року 1895-го, діяволъ черезъ одно „medium“* въ Парижи, потаковавъ що слѣдує: — Се я вкрываю свѣтъ руинами, я заливаю його кровю, та слезами. Я споганюю всяку красу, забруджую всяку чистоту и всяку величъ. Я роблю всяке зло яке можу и хотѣвбы робити його безмежно великимъ. Я ввесъ є ненавистею и нѣчимъ іншимъ, я лишь ненавистю. Колибы ты чоловѣче хотѣвъ познати глибину тої ненависти, ты мусъвбы мати розумъ бóльший як всѣ розумы людскѣ, якъ були вôдъ початку свѣта, хочбы зобрањѣ въ одень розумъ.

А чимъ бóльше я ненавиджу, тымъ бóльше, терплю. Моя ненависть и муки безмежнѣйшѣ и бóльшѣ якъ я самъ.

* Особа, чеерезъ котру безбожнѣ выкликують діяволовъ и іншихъ духовъ.

Я не можу не бути злымъ, якъ не можу, не бути вѣчнимъ. А хочешъ знати ще бôльше? Ще бôльше помножую мою муку, що побôльшує мою ненависть, то що я знаю, що я є побѣженый, та що я ненавиджу безъ хосна, та що роблю только зла безъ пожитку.

О ты? Ты!... Бо я маю зъ того радость, якщоб то можна назвати радостю. Колибъ то радость, то се булабъ однака радость яку я маю.

Я тѣшуся що затрачу душѣ, за якѣ Вônъ (И. Христосъ.) умеръ, воскресъ, вознѣсся на небо! Отъ такъ я нѣвечу Його Воплощеня, Його смерть, Бсга! Я Його нѣвечу, для душъ, якъ вбиваю, Ци ты се розумѣєшъ!!? — Стратити душу!? Вônъ то сотворивъ на свѣтѣ на свою подобу —! Вônъ то полюбивъ, любовію безконечного. Вôn давъ Себе за то розпяти!? Я Йому євъ вôдбираю, я вôд Нъго євъ краду. — Я вбиваю ту душу.

Я євъ впыхаю до погибели, разомъ зъ собою...

Я євъ не люблю, євъ ненавиджу въ найбôльшомъ степени. Я євъ затрачу... Она полюбила радше мене, чимъ я євъ. А я впрочѣмъ не прийшовъ зъ неба для неї, анъ не вмеръ за неї.

Але чому я се тобѣ говорю? Може ти черезъ се навернешся и вырвешся менѣ...

Однакъ я мушу, мушу се тобѣ говорити. Вônъ послужився мною противъ мене. И я маю Його завсѣгди передъ очима моего ума.

Такъ, такъ, — се Богъ... Такий, який бувъ тодѣ, коли я Йому поклонявся, въ такомъ пôднесеню, що вôдъ нього розпалилибysя любовію всѣ серця святихъ, колибъ могли Його досвѣдчити въ томъ степени въ якомъ його вôдчувавъ. — Колибъ ты видѣвъ ту ясноть, и колибъ ты мôгъ видѣти ту красу, ту доброту, ту величъ и ту достойность!... О, — якже я мôгъ то все стратити!.. Я бувъ такъ щасливымъ, — такъ щасливымъ, — такъ щасливымъ, а остаюсь нещасливымъ на вѣки!...

Але я Його ненавиджу! О колибъ ты знатъ, якъ я Його ненавиджу!.. Його Божество, Його Чоловѣчество, Його Ангеловъ, Його Святихъ, а Його Матерь понадобсе!!! Се Она що мене побѣдila!

Хочешъ ще знати якъ дуже страждаю? Якъ сильно я ненавиджу?

О, — такъ, я є способный до ненависти й до терпѣння въ такої мѣрѣ, въ якой я бувбы спôбный до щастя и любови. Я — Луциферъ. Се значить „Свѣтлоносець.“ А я замѣнився въ діявола, се значить „Противника.“ Въ однoй хвилѣ я маю передъ очима всѣ народы й всѣхъ проводникovъ. Оттакъ я тримаю въ рукахъ, нитки всякого зла, якѣ мають наступити.

Все що я роблю, роблю противъ того чооовѣка, противъ того священника, противъ того старого, противъ Папы. О, — кобы я мѣгъ загубити Папу? Але хочъ можу кусити чоловѣка, що є папою, то однакъ не можу зробити, щоби той чоловѣкъ, высловивъ якусь неправду. О кобы мѣгъ ты се зрозумѣти! Дух. Св. є при нѣмъ. Духъ Св. не допускає єму высказати якоєсь єреси, выголосити хочбы якусь йому сумнѣвну гадку, коли проголошує яко Папа.

Але я маю також свою церковь, — Въ той моїй церкви є товариство діявола, якъ у вашої церкви „Товариство Исусове.“ А знаєшъ яке то є мое товариство? То є Масоны·безбожники.“ Але и они не могутъ иди противъ Церкви Христової, хыба лишъ переслѣдовати єї, якъ гонитель Неронъ, Діоклеціянъ и іншъ. Але щожъ менъ зъ того? Коли я вже напередъ знаю, що я є побѣженый! А однакъ побѣджаю черезъ те, що забиваю Йому душъ бесмертнѣ душъ, якъ Вонъ вѣдкупивъ на Голготѣ. О якъ люде дурнѣ! Можна ихъзвести за мало болота (нечистоты) — за мало радости, за мало золота. Але думаєшъ що Вонъ на томъ терпить? Якбы Вонъ мѣгъ терпѣти! — Але Вонъ не може терпѣти!!! Але я убиваю Йому душъ, — усмertнюю Йому душъ!!!

Мисія въ Йоврѣ.

Село Йовра переживало въ дняхъ 12-го XII — 19-го XII. 1933 р. радоснѣ днѣ, за якѣйого жителѣ скоро не забудуть.

Въ простор旣, величав旣, трудами тамошнього, ревного пароха, Всч. о. Фленька, недавно побудованой церкви отбулася 8-дневна мисія пôдъ проводомъ ОО. Василіянъ, Впр. о. Протоигумена П. Булика, о. А. Станканинця и о. Палинкаша. Вѣчнѣ правды були гошено въ руськѣй и въ мадярськѣй мовѣ. Кождоденно було 4·6 наукъ.

Св. мисія увѣнчалася свѣтлимъ успѣхомъ. Она належить до найкрасшихъ мисій на Подк. Руси. Вѣрники Гр. к. Кат. и Рим. Кат. участь брали у великомъ числѣ. Хочъ були сильнѣ морозы и великѣ снѣги, то простора церква була майже все переповнена слухачами. Приходили не лишь нашъ вѣрники зъ дальшихъ, дочерныхъ церквѣ, але такожъ римокатолики. Мисійнѣ науки слухали такожъ реформаты и жиды. Радовалося серце чоловѣка, коли видѣвъ, якъ терпеливо и охотно слухали вѣрники мисійныхъ наукъ й то посередъ трискучого морозу неразъ и три години. Можно було видѣти, якъ зерно Божого

слова паде на ниву ихъ сердець, кольчиться и начинає приносити плоды.

Який великий бувъ хосень изъ св. мисіѣ можуть сказати ОО. Духовнѣ, котрѣ слухали св. сповѣдей въ часѣ мисіѣ. Поєдналися еще и такѣ, на которыхъ не було надії. До св. сповѣди приступили и тѣ, котрѣ довгими роками не сповѣдалися. Одень вѣрникъ зъ слезами въ очахъ сказавъ: „Се, що я чувъ на св. мисіѣ, не давбы и за тысячу коронъ.“ До св. Причастія приступило понадъ 1500 вѣрниківъ,

Найторжественѣйшимъ днемъ бувъ день закінчення св. мисіѣ, празникъ св. Николая. Сего дня посѣтили село Йовру самъ Преосвященѣ Владыка Киръ Александръ. По величавой архиерейській Службѣ Божій, яку откончили Ихъ Екселенція Александръ при участі Всесв. О. прелата В. Гаджеги Всеч. О. совѣт. Шерегія. Всеч. намѣсн. о. пароха Фленька, Всеч. о. Лайнера рим. кат. пароха, Лыринца и проч. Пôд чась Сл. Божоѣ сівавъ мѣсцевый хоръ, пôд управою тамошнього ревного учителя Минѣ, потомъ отбулося посвячення мисійного Хреста.

По глубоко обдуманой и горячої бесѣдѣ Ихъ Екселенціѣ Александра, ОО. Мисіонарѣ выголосили послѣдну прощальну проповѣдь. Вѣрники зъ слезами въ очахъ выслушали слова своихъ мисіонарбвъ. Настала хвиля прощання и розлуки зъ мисіонарами. Порушенѣ горячими словами ОО. мисіонарбвъ, вѣрники цѣловали мисіонарбвъ по рукахъ и ихъ одежи та просили на памятку подати имъ свої имена. Каждий чимъ и якъ мôгъ, старався одвдячитися мисіонарямъ за ихъ працю. Дѣти навѣть позычали у чужыхъ по одноЯ коронѣ, щобы такъ зробити дарунокъ ОО. Мисіонарямъ.

Справдѣ великою и прекрасною памяткою зазначивъ тамошній Всеч. намѣсн. о. парохъ Фленько Ювилей своего 33 рôчного душпастированя въ Йоврѣ и ювилей своего 36 рôчного рукоположеня.

За се все най буде вѣчна слава и подяка Пресв. Серцю Ісу-са Христа, св. Йосафатови, покровителю св. мисіѣ и св. Равноапостоламъ Кирилеви и Методіеви, покровителямъ села Йовры. (Учасникъ).

Канонизація Св. Бернардетки.

Сего року святомъ ювилейнимъ откончилось въ Римѣ торжество Св. Бернардетки выголошена за святу.

Путемъ въ Римъ застановився во Видни, чтобы откончити св. Литургію надъ мощами св. Йосафата нашого Свяшеномуученика. Моливсми Т поамъ за всѣхъ нашихъ гр. кат. священиковъ и вѣрниківъ.

Посему посѣтивимъ Базилику св. Стефана, где есть для нась гр. кат. цѣное сокровище Матеръ Божа, Марія Повчанська оригинальная икона.

Тамъ также моливимся за всѣхъ нась!

Въ Падуѣ 4. XII вечеромъ проповѣдавимъ надъ гробомъ св. Антонія Падуанскаго и всѣхъ трунуло черезъ слово Боже изъ цѣлой нашей Ч. Сл. Р. духовенство и вѣрниківъ. Рано о 6 г. була Литургія нашего обряду посему переглядка города и заминалисъ въ Римъ. Изъ поѣзда видѣлисъ красну церквь нашего обряда въ городѣ Флоренціи, где св. унія отбулася тамъ, где нашъ епископы съ кардиналомъ Изидоромъ заключили св. унію.

Въ Римѣ дня 6. XII була св. Литургія нашего обряду въ Базилицѣ св. Петра кончилъ Всч. о. П. Спишакъ и проповѣдавъ.

Того дня передъ обѣдомъ св. Отець Папа Пій XI принялъ нась на аудиенцію тѣшився націому приходу давъ намъ апостольское благословенія и поздоровленія про всѣхъ гр. кат. нашихъ!.

Посему була переглядка Ватикану и библиотеки, города Риму, катакомбъ и важнѣйшихъ Базиликъ Римськихъ. Тамъ помолились съ молитвой за нашихъ епископовъ, священиковъ и вѣрниківъ жиющихъ и помершихъ!

Найинтереснѣйша було канонизація св. Бернардетки. Кончилася отъ 8 до 14 г. Каждый чудовався, что св. Отець то выдержить спокойно. Каждому удѣливъ апостольске благословенія. Народа на милионъ можно счислiti бо Базилика св. Петра и площа була наповнена. Отомъ було би треба писати много, а тимъ бѣльше говорити. Лишь той знає почитати св. Отца, хто бувъ въ Римѣ видить чує и очевидно о всѣмъ пересвѣдчиться. Тамъ можно видѣти живу вѣру розличныхъ народовъ, обычї розличнѣ, обряды въ розличныхъ языкахъ, а св. Отцу есть осе едно. Онъ являється якъ отець всѣмъ християнамъ. То лишь въ Римѣ есть на свѣтѣ!.

Коротка біографія св. Бернардетки. Родилася 7. I. 1844 въ Лурдѣ, коли єй отець Францискъ Субиру и мати Луйза Кастеротъ мали млин. Бѣднѣ рэдигель мали шѣсть дѣтей. За найсвятѣйшу мали св. Бернадетку. Бернадетка 7. I. була покрещена. 14 лѣтна була коли зачалося щѣй чудесное видѣння Матери Божої.

Первый разъ видѣла Матерь Божу II фебр. р. 1858, 2.-разъ 14 фебр. р. 1858, по 3. 18 фебр., и 5-разъ 19 и 20 фебруара, 6. 21 фебр., 7 и 8-разъ на 25 и 24 феур., 9-разъ 25 фебр.. 10 и II-разъ на 26 и 27 фебр., 12, 13 и 14-разъ на 28 фебр. 1 и 2 марта., 15-разъ на 4 марта., 16-разъ на 25 марта., ту спознала цѣлкомъ кто

являється и бо сказала Матерь Божа: Азъ єсмъ непорочное зачатя т. е. безъ грѣху рожденна Мати Найвышшого Бога И. Христа.! 17-разъ на 7 апрѣля и 18-разъ на 16 юлія. Тогда 18 разъ явилася Мати Божа Св. Бернардеть. Послѣ явленя жила еще 20 роковъ. 4 юлія р. 1866 вступила въ монастырь в гр. Неверсь и якъ св. живота монахиня померла на 16 апріля р. 1879. До теперъ чудеса стались въ Лурдѣ 5250 узнаныхъ.

На гробъ св. Бернардетки ставалися чудеса и такъ євъ гроб отворили первый разъ 22 септембра р. 1909 велиkimъ торжествомъ. Якъ церковное такъ свѣтськое заступительство комисіи було присутствуоче и тѣло єй цѣлкомъ захоронено було. Посему въ новый ковчегъ положили євъ и ничо отъ тѣла не одѣлися.

По другий разъ отворили євъ гроб 3 апріля 1919 по апостольско-му процесу и тѣло євъ було цѣлкомъ непорушено и ничо непахло помершимъ тѣломъ.

Въ Неверзу зявилася сестрамъ много разовъ. Дня 13 августа 1913 св. Отець Пій X-ый пôдписавъ декретъ о Бернадетѣ, чтобы була Бернадетка Преподобна и 18 новембра 1923 св. Отця Пія XI на закладѣ чудесъ выголосивъ євъ за Благословену, а 3. XIII. 1933 св. Отець Пій XI выголосиль торжественно за Святу Бернардетку. Къ ней прибѣгають всѣ християне о помочь къ ней моливимся въ Римѣ за нась всѣхъ жиющихъ и помершихъ.

Идучи зъ Риму до дому посѣтились Венецію и тамъ имъ литургизовавъ и проповѣдувавъ. Прибувші до дому уже одъ мене всѣ вѣрники чекали двѣ довгѣ проповѣди. Проповѣди державимъ о. св. року, о канонизацї св. Бернардетки и вечеромъ по св. вечернѣ подержавъ я для вѣрниковъ и проповѣдь о Св. Бернардеть. Двѣ проповѣди за св. Бернадетку такъ порушили вѣрниковъ, что у нась есть записана до сердецъ св. Бернадетка. Вѣрники достали апостоль-ское благословеня и цѣлованя посвященныхъ вещей изъ Риму донесеныхъ. Молѣтся и спѣвайте всѣ пѣсню Ликуй пресвятая Дѣво и Мати... О свята Бернадетко, молися за нась. О Свята Бернадетко, моли Бога о нась!.

Поручаю и прошу всѣхъ Впр. олтарныхъ братовъ, чтобы о Св. Бернардеть одну проповѣдь сказали вѣрникамъ и малое торжество упорядкували. На рокъ 1934 успорядкую путь до Лурду о которой будетъ оголошено, прошу приготовлятися на посвящену путь до Лурду, коли посѣтиме чудесный Лурдъ увидиме тѣло св. Бернардетки и въ Лизіє св. Тerezки.

Св. Бернадето, молися за нас!

о. Павель Спишакъ.

Св. Мисія въ Липецькѣй Полянѣ (Мараморощина)

Въ селѣ Липецькѣй Полянѣ, де схизма (православія) заломилася, вѣдбулася св. Мисія вѣдъ 1. XII. до 6. XII. с. р. пѣдъ проводомъ ОО. Василіянъ Т. Скибы и А. Станканиця.

Се село зъ околицями представляє сумний видъ: въ селѣ схизматики числомъ 544 мають батюха и церковъ, бабистовъ 26, кальвиновъ, сальвистовъ 26, пару родинъ атеистовъ. Въ наслѣдокъ неурожаю народъ уже теперь голодує. До церкви многѣ не идутъ, бо не мають въ що вбрatisя, бѣдаки не приходили на мисії, бо въ цуравомъ одѣнїу стыдалися. Они сповѣдалися въ ночи по Мисії. Околоцѣ села не наповняють радостю серця: Село Кошельово числить 2617 православныхъ схизматиковъ. Вспр. о. Полякъ парохъ въ Липецькѣй Полянѣ оповѣдавъ, що зъ сего села схизматики спускали на него 5-8 метровѣ каменѣ; въ другомъ сусѣднѣмъ селѣ въ Липчи живе понадъ 3000 православныхъ схизматиковъ. Близько того села заходить православный монастырь зъ 95 монахинями. Мисія отже великоѣ ваги. Она Богу дяковати — щасливо удалася. Наверталися баптисты, котрѣ вже роками не сповѣдалися: зъ православныхъ навернувся лише единъ. Вѣнѣ бувъ кураторомъ у схизматицкой церкви. Якийсь такъ выразився: „теперь видимо, що нашъ батюхи ничего не знаютъ, ОО. Мисіонарѣ се ученѣ.“ Много хворыхъ просило до себе ОО. Мисіонарѣвъ, котрѣ радо се чинили розсѣваючи зерно Божоѣ Правды, слова потѣхи не лише въ церкви, но такожъ по хижахъ; при такої нагодѣ навернувся чоловѣкъ, що 16 лѣтъ не сповѣдався.

Бѣдный сей нашъ народа, голодный, босый, голый на души и на тѣлѣ. Чоловѣкови слезы тиснутся до ока, коли видить нужду нашего народа. О св. Йосафате! дай намъ Апостоловъ-священиковъ Твоимъ духомъ перенятыхъ нашему бѣдному народowi!

о. Ю. Станікець:

Св. мисія у Вышковѣ, та релігійний розцвѣтъ села.

За село Вышково надъ Тисою кождый зъ нась знає, що тамъ живутъ Мадяре, кальвіни, але якъ чоловѣкъ зъ близька приглянеся сему селу, то увидить, що дѣло мало інакше стоить. Бо въ сему

селъ окремъ Мадяръ живе и 2903 Русиновъ-греко-католиковъ,

Мають прекрасну велику камяну церковь, котру недавно пореперовали за 60 тысячи и дали вымальовати.

Мають ревного, молодого духовника о. П. Мигалку, сына нашего поета, перэ. инспектора. Греко-католики села Вышкова и въ душевнѣмъ, христіянськомъ житю могли бы служити примѣромъ для многихъ другихъ церк. громадъ. Бо товариство Рожанца має 113 членовъ, Серце Ісуса 190, Дѣло Ширеня Вѣры 76, а дѣти гарда Серца Ісуса 140 членовъ

Св. мисія подержана була въ Вышковѣ 25-30-го марта 1933. ОО. Василіянами зъ великимъ успѣхомъ. Причастниковъ було около 2250, що явно свѣдчить, якъ люблять вышковськъ греко. кат. Евхаристичного Ісуса.

Заоснований є мъшаный церківный хоръ, котрый кождօ не дѣлъ и свята прекрасно спѣває. Службу Божу, пôдъ проводомъ учителя Вас. Гегедуша, котрый вже 33 роковъ працює въ сему селъ и великъ заслуги має передъ Богомъ и людьми. Сей хоръ спѣвавъ на Малу Богородицу у Тересви при архиєрейськїй Службѣ зъ векикимъ успѣхомъ м. р. року.

Чисте се село и одъ схизмы. Ходили и сюды агитаторы зважаючи на „православію,“ та однакъ люде не далися звести, але просто выганяли агитаторовъ зъ села. Пару родинъ є схизматицкихъ у долахъ хутаря, але то тѣ, що переселилися зъ Верховини сюда.

Моральне-христ. житя укрѣпляється въ сему селъ, бо ворогамъ не удалось запалити се село религійнимъ боемъ и заставити до боротьбы брата на брата, отця на сына, якъ то є въ тыхъ селахъ, де религійний бой поднесений. Моральне житя не паде, якъ у тыхъ селахъ, де ночами вѣнчали за пару сто коронъ часто и малолѣтнихъ. Сѣ пожили пару лѣтъ, посварилися и розбѣйшлися „бо у метрицѣ не записанѣ ъхъ вѣнчання, у нотаря не вѣнчанѣ“ — якъ то говорять сякъ люде, що живе зъ другою або о третою вже. Чистий Содомъ, прочиною котрого тѣ ширитель „новоѣ вѣры.“

Держтесь вышковцѣ такъ крѣпко своєѣ вѣры, якъ до теперъ, бо вы знаєте добре, що якъ стовп отламлють одъ дерева, задарь его вже садятъ, задарь поливають, але онъ если и приймeseя, та тоѣ силы, того розцвѣту, який мавъ, доки бувъ стовпомъ сильного, дерева не буде мати. Тымъ деревомъ є въ вѣрѣ „Петрова скала,“ котру и пекольнѣ силы не знищать, а котра дає истинне та вѣчне житя душѣ, а не упадокъ!

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Святый мученикъ Гордій.

Св. Гордій бувъ родомъ изъ Кесаріѣ. Вступивши до войска дослужився степени сотника. Не могучи однако дивитись на жестокъ муки и великъ страданя христіянъ зъ одної стороны, зъ другої же не маючи на столько одваги, щобы явно противъ того выступити, покинувъ войскову службу и одправився въ пустыню. Тутъ проживаючи въ молитвахъ и читаючи св. письмо, дѣставъ такоѣ силы духа, що проявилось у него желания перетерпѣти мученическу смерть. Прото повернувъ назадъ до Кесаріѣ около 312 року по Рожд. Хр. и то случайно въ той самий день, коли люди изъ цѣлого мѣста збіглися були на велику площе, щобы тамъ одбути игрища въ честь своего бога вѣйни, который назывався Марсъ.

Коли уже всѣ ждали на початокъ игрища, ставъ нечаяно на серединѣ площи якийсь худый заросльй, обшарпаный чоловѣкъ зъ костуромъ въ рукахъ и голосно начавъ выступати противъ тыхъ языческихъ игрищъ, окончивши свою бесѣду словами: „Поклоньтесь оддайте одному правдивому Богу!“

Тымъ чоловѣкомъ, що промовивъ такъ неустршимо, бувъ именно св. Гордій. Декотрѣ познавши його и памятаючи, въ якомъ въонъ, яко сотникъ, бувъ почитаню, радовалися, що вернувъ, другъ зновъ заслѣпленѣ почали кричати: „Убити його, убити!“ — а кинувши на нього, привели передъ судію, котрый засудивъ його на жестокъ муки.

Зъ бодримъ духомъ и молитвою на устахъ пôддався св. Гордій неумолимой свой судьбѣ, а славячи имя Господне, терпеливо зносивъ всѣ адськѣ муки, поки йому вкінци не одрубано голову.

Пречиста Дѣва Марія єсть одинокою, о котрой для чести Господа нѣяка згадка бути не повинна тойдь, если єсть бесѣда о грѣхѣ.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ЯНУАРЬ

Щоби безбожники, котръ на нещастя величають себе безбожниками або ворогами Бога, сокрушилися вкнці и навернулися.

Вже передъ тридцятьма роками писавъ у своїй першой енцикліцѣ зъ дня 4. октября 1904. року Пій X. Папа римський: „Ко-мужъ невѣдомо, що теперь людська суспѣльность мучиться въ тяжк旣 и внутренн旣 хворотѣ, бльше якъ минувшими часами. Ся хворота змагаючися зъ дня на день, нищить суспѣльность до тла и веде єв до загибелѣ.

Ся пошестъ, якъ здано, се вѣдступство вѣдъ Господа Бога и одорваня одъ Нього.

Ся пошестъ одъ того то часу дуже и дуже змоглася и побольшилася!

Ще тоды не истнувавъ, Союзъ безбожниковъ - боротьбистовъ, котрий року 1932 - ого лише въ Совѣтськїй Росії начислявъ шѣсть мільоновъ членовъ. До съого числа треба ще додати мільонъ членовъ Комсомолу (Комунистичної молодежи.) Сей союзъ межи всѣми народами має своихъ приверженцівъ.

Сими однакъ послѣдними часами число ихъ такъ дуже зросло, що Папа Пій XI на консисторії зъ 13. марта сего року перестерегъ христіянъ передъ замѣрами и ненавистю тихъ, що хваляться, що вони є ворогами всякої вѣри, а навѣть самого Бога, що вони безъ Бога и проти Бога.

Число, ненависть и лютъ безбожниковъ росте и вони ведуть завзяту вѣйну проти Бога. Ся война є найгбрша и найпоганѣйша и є жереломъ и початкомъ усѣхъ нещастъ господарськихъ, котръ теперъ такъ страшно мучать всѣ народы свѣта.

Теперь, коли въ сѣмъ святомъ роцѣ дякуємо нашому Спасителеви за Його дѣло Одкупленя, роду людського, Його Намѣстникъ Папа Римский, милосердячися надъ народомъ, просить вѣдъ нась нашихъ молитвъ, щоби мы выпросили одъ Божественного Серця щоби только безсмертныхъ душъ на марне не згинуло. Най дастъ имъ ласку, щобъ ихъ серця сокрушилися и щоби вони навернулися. Щоби та душевна пошестъ безбожниковъ и вороговъ Бога и зникла зпомежи людей та стерлася изъ лиця землѣ.

Мъсячинъ намѣреня на цѣлый Рокъ 1934

Январь: Щобы безбожнѣ, що на нещаствія величають себе безбожниками и ворогами Бога сокрушилися и навернулися

Февраль: Щобъ усь узнали, що Богъ се отець, а ближній се нашъ братъ.

Мартъ: За тыхъ, що черезъ страшну кризу, не мають роботы.

Апрель: Щобы овошѣ Святого Року дозрѣли по всѣй землї,

Май: Щобъ усь навчилися прибѣгати до Матери Божоѣ такъ, якъ и до Матери нашої.

Юній: Щобы мѣ наслѣдували безпереривне благання Пресв. Серця.

Юлій: Щобы зъ нашої любови до ближнього свѣтъ познавъ, що мы є учениками Христа.

Августъ: За релігійнѣ згromадженя, що займаються вихованьмъ молодежи.

Септемберъ: За освяченя духовенства, що посвячується душеспасеню ближнѣхъ.

Окtoberъ: Щобы для свого спасеня були покоренѣ вороги Святої Матери Церкви.

Новемберъ: За тыхъ, що вмераютъ наглою смертю.

Децемберъ: За вихованя молодежи для Католицької Акції.

НОВОСТИ

За минувшій рокъ Церковь святкувала такѣ роції: 1900. смерти Г. Н. И. Христа; 1100. першої Церкви въ Чехо Словаччинѣ; 700 лѣтну Чина Сервітівъ. 300 лѣтну Основання Сестеръ св. Вінкентія; 150-лѣтну роцію основання гр. кат. Духов. Семинарії у Львовѣ 100 лѣтню основання конференції Св. Вінкентія; 75 лѣтну обявлень Матери Божої въ Людъ.

Панъ Президентъ Масарикъ дарувавъ изъ власныхъ фондівъ

для бѣдного верховинського народу 100.000 (сто тисячъ) Кч.

У Франції лучилася страшна катастрофа въ Помпонь недалеко Парижа, якразъ на лат. Святый Вечеръ. На поспѣшный потягъ наїхавъ експресъ. З'ударъ бувъ такъ страшний, що головы трупівъ найдено на 120 метропвъ відъ мѣсця катастрофи. Убитыхъ було 220, а тяжко раненыхъ 300. Межи убитими були 2 словаки.

— Михайло Чорба и його 7 лѣтній сынокъ.

Вже появився! КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА НА 1934 РОКЪ

Знаный вже Русинамъ цѣлоѣ Подкарпатскоѣ Руси и Словенска. Знаный всяди, где читають „Благовѣстника“. Знаный краснымъ содержанемъ зъ попередныхъ лѣтъ.

КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВЪСТНИКА

вже готовый. Богатый змѣстомъ, зъ красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и дорожказомъ на цѣлый рокъ.

Помимо своего цѣнного содежаня **Календарь Благовѣстника** дуже дешевый, стоить лишь **2·60 Кч.** Зъ почтою **3·30 Кч.**, бо хоче быти въ каждой и найхудобнѣйшой хижѣ.

Заказуйте скоро **Календарь Благовѣстника** доки не роспроданий, читайте и другимъ давайте.

При замовленяхъ адресуйте :
Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ
Раковци ул. 54.

Высылаеться лишь за готовъ гроши, або за послѣплатою.

Novinové známky povoleny
č. ř. p. 706—lvb—22

P. T.

Од довшого вже часу даєся одчувати брак богослужебних книг **Миней**. Особливо на Подк. Руси брак Минеї католицького видання, а через се уживаня видань схизматичних не в одном случаю були причиною схизми. Ще тяже одчувається брак сих книг в монастирях, де кожного дня кончиться цѣле правило церковне.

Всѣ іншѣ богослужебнѣ книги, хоть и за великѣ грошѣ можна однак єще купити. Минея католицька послѣдній раз була печатана в XVIII. столѣтю и тепер нигде є не можно купити.

Щоби зарадити сему, порѣшили ОО. Василіяне в Ужгородѣ выдати на ново Минею; выдати є въ маломъ форматѣ, щоби та книга була выгодна а при том дешева.

Текст перепечатаний дословно из Минеї почавського видання католицького из року 1761.

Перший том сеї книги (цѣлый мѣсяць януар) за благословенем Єго Ексцептенції Кир Александра Стойки еп. Мукачевскаго появиться около 20-го януара 1934. року.

Цѣны сеї книги такї: 1) **Брошуро** (без ниякого переплета) **Кч. 40, з почтою 45**; 2) **оправлена в повкоожу** из черв. обрѣзом, золот. крестом и надписом, из красным футералом (шкатулою) стоит **Кч. 60, з почтою 65**; 3) **оправлен. в кожу**, из черв. обрѣзомъ, золот. крестом и надписом, из красным футералом **Кч. 75, з почтою 80**.

Замовляти можно вже тепер. Высылається лиш за готовѣ гроши, або за послѣплатою (добирка).

При замовленю треба адресовати:

Выдавництво Чина св. Василія Великого
в Ужгородѣ, ул. Раковція ч. 54.